

először németül adták 1788 elején, Budán pedig 1791 jún. 19-én. A ma is mulattató szövegű és hervadatlan zenéjű 3 felvonásos „énekes játék” csupa virtuóz előadót igényel; talán ezért lett éppen százéves, mikor először hallottuk magyarul: a Nemzeti Színházban, 1882 márc. 21-én. Szereposztása: Szelim — Tallián János; Constance — Wilt Mária; Blonde — Nádayné Widmár Katalin; Belmonte — Gassi Ferenc; Pedrillo — Pauli Richárd; Osmin — Ney. Dirigált Erkel Sándor, az utolsó (4.) szín előtt közzenél Mozart A-dur zongoraszonátájából az „Alla turca” indulót, Pascal Prosper hangszerelésében. — A m. kir. Operaház éppen három évtizedig várt bemutatásával: 1913 márc. 15-én hozta színre, Hevesi Sándor új fordításában. Szereposztása volt: Szelim basa — Mihályi Ferenc; Constance — B. Sándor Erzs, komornája Blonde — Hajdú Ilona; Belmonte — Székelyhidy Ferenc dr.; szolgája Pedrillo — Gábor József; a basa kertjének felügyelője Osmin — Venczell Béla; őrvezető — Ádám Győző; Klaas hajós — Sas Lajos; egy néma — Zolnai Lóránt. Dirigált Kerner István, az „Alla turca”-t Herbeck Johann zenekari átíratában. — A Városi Színház is műsorára tűzte a Sz.-t: 1930 nov. 30-án mutatta be, Márkus Dezső főzeneigazgató 40 éves művészi jubileumára.

Szöllösi Piroska, színésznő, sz. 1903-ban, Budapesten. Színpadra lépett: 1921-ben.

Szöllösi Rózi, színésznő, sz. 1892-ben, Királyházán. Színpadra lépett: 1910-ben; ápr. havától a Vígszínkör tagja volt. — 1911 dec. 14-én házasságra lépett Szabolcs Ernő színésszel, kitől később elvált. 1920 szept. havától az Apolló Kabaré tagja volt. 1925 máj. 12-én mint operaénekesnő mutatkozott be a Városi Színházban, a „Pillangókisasszony”-ban, amikor ezt a kritikát kapta: „Ének és játék szempontjából figyelemreméltó alakítását a közönség melegen, sok tapsal fogadta”, — írta a „Nemzeti Ujság” (V. 13.). 1926 júl. a comói Politeama-színházban mutatkozott be, a „Don Pasquale” c. opera Norina szerepében. A

közönség a legnagyobb elragadtatással fogadta, s az olasz sajtó, mely hangjának és előadásának kvalitásairól a leghízelgőbb jelzőkkel emlékezett meg, a belcantó művészetének birodalmában nagy jövőt jósolt a magyar művésznőnek.

Szöllösi Zsigmond, író és hirlapíró, sz. 1872 aug. 15-én, Tiszaszöllösön, Heves m. — Középiskoláit Budapesten végezte. A Petőfi Társaság tagja. Színművei: „Boris király”, operett 3 felv. Zen. szerz. Hegyi Béla. Bem. 1904 márc. 18. Király Színház. — „György úr”, vj. 1 felv. Bem. 1904 nov. 26. Nemzeti Színház. — Fordítása: „A tenger asszonya”, színmű 3 felv. Bem. 1901 szept. 20. — U. o.

Szöllőssy (Szabó) Lajos, táncművész, sz. 1802-ben, székely családból, — megh. 1882 máj. 12-én, Budapesten. — Színész lett 1821-ben. — 1827-től 1832-ig Kassán, 1833-tól Budán és 1837-től Pesten működött, a Nemzetinél, hol balett-táncos volt, de mikor a balett-mesteri állást kreálták, vidékre szerződött. (V. ö. „Körtánc”.) Két leánya: Sz. Róza (L.: Niczkyné), Sz. Piroska, táncosnő. Férje: Várhidy Sándor. (L. o.)

Szöllőssy Nina, színésznő, sz. 1843 május 29-én. Az 50-es évek végén mint népszínműénekesnő a miskolci, veszprémi, győri és soproni közönségnek volt kedvence. A költészet terén is szép haladást tett. Megh. 1861 febr. 20-án, Balatonfüreden. Eltemették Arács községben. Sírkövén ez az emlékvers van megörökítve:

A szív önnön tűzében hamvad el,
Ha szenvedélye égő lánggra gyúlt.
Igy lángolál a színművészetért,
S kiégett benned fényes csillagunk.
Nemes tüzed a sír felé sodort,
A por lehullt, a lélek égbe szállt,
A színművészet tisztelői itt
Könnyezve mondanak áldást reád.
(Pap Gábor, a későbbi ref. püspök írta.)

Szömörkényi Franciska, színésznő, sz. 1905 okt. 20-án, Budapesten. Színpályára lépett: 1925 szept. havában, Pécsen. Onnan nemsokára meghívták Debrecenbe és ott is hamarosan kedvelt szí-